

[Johanne Rambusch.]

Stemning for i Folketinget. Det er ogsaa den Plan, som den Kommission, der var nedsat fra 1917 til 1920 med det Formaal at finde en Plads til Nationalmuseet, fremsatte. Selv den nuværende Finansminister har sagt om Kastelsplanen, at det var den bedste af alle Planer. Under Forhandlingerne i Folketinget udtalte Ordføreren for Venstre, Hr. Vanggaard, at Kastelet i sig selv var et fremragende Museum. Jeg kan ikke indse, at Kastelsplanen kunde faa en bedre anbefaling, selv om det ikke var Hr. Vanggaards Mening, og det gjorde mig ondt, at Kastelsplanen blev stemt ned, ikke alene for det kommende Nationalmuseums Skyld, men ogsaa for Kastelets Skyld. Det ligger paa en meget udsat Plads og kan meget let blive opslugt af den fremadskridende merkantile Udvikling, og det vilde være meget stor Synd. Netop fordi det i sig selv er et fremragende Museum paa en fremragende smuk Plads, burde det bevares som den værdigste Ramme om vore dyrebare nationale Skatte.

En anden Plan, hvorefter Museet ogsaa kunde komme til at ligge paa et naturskønt Sted, Rosenborgplanen, har stødt paa den Hindring, at Københavns Borgere ikke vilde have Museet der. Det er meget naturligt og rigtigt, at man tager Hensyn til Opfattelsen hos Byens Borgere; det har Regeringen altsaa ogsaa gjort paa dette Punkt, den tager Hensyn til dem, naar det gælder om at bygge et Museum. Men det er ikke altid, den er saa villig dertil, i hvert Tilfælde ikke, naar det gælder om at bygge et Teater.

I Fjor og for Resten ogsaa under Forhandlingerne i Aar er den højtærede Undervisningsminister kommet med flere Udtalelser om, at han nødigt vilde nedrive gode Bygninger; han mente, at han selv var meget økonomisk, og det var en Ødelæggelse af Værdier at nedrive gode Bygninger. Ministeren vilde heller ikke paa nogen Maade have en Plan, som var dyrere end den første Stormgadeplan. Det foreliggende Lovforslag gaar imidlertid ud paa en Plan, der er flere Millioner Kroner dyrere end den Plan, der først var fremsat, og efter dette Forslag river man gode Beboelseshuse ned. Det lader til, at den højtærede Undervisningsministers økonomiske Sans har faaet sig en lille Middagslur, medens han udarbejdede dette Forslag.

Vort Partis Stilling til Lovforslaget her i Tinget bliver naturligvis den samme som i Folketinget. For hvad er det, der sker her? Man tager den trediedaarligste

Plan og den allerdyreste af alle de behandlede Planer. Og saa kan man foreløbig ikke begynde at bygge. Det, der var Betingelsen for, og vel egentlig var det bestemmende for, at Socialdemokratiet gik over til at stemme for denne Plan, var dog at skaffe Arbejde, og det er ogsaa, synes jeg, næsten noget af det vigtigste, man kan tænke paa i denne Tid. Men der bliver ikke skabt Arbejde foreløbig efter denne Plan, netop i den Tid, da vi trænger saa haardt til det. Det er en dyr Plan og mange Penge, der skal til, for at den kan føres ud i Virkeligheden, og alligevel skal vi næste Aar til at forlange flere Penge til at løse den Opgave, hvor vi skal lægge Folkemuseet og Frilandsmuseet. Selvfølgelig bliver Planen gennemført, det tvivler jeg ikke om. Men vi kan ikke have Medansvar for den.

Undervisningsministeren (Byskov):

Jeg vil gerne takke for de velvillige Udtalelser, der er fremsat af de tre Partiers Ordførere, Udtalelser, som lover godt for Lovforslagets videre Fremme i det høje Ting. Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger. Jeg mener, at naar det ærede 17de tingvalgte Medlem (Johanne Rambusch) var inde paa en Omtale af de forskellige andre Planer, er der meget ringe Grund til at gaa med ind paa dem nu, da ingen tænker sig, at disse Planer skulde blive taget op til Overvejelse eller Udførelse for Tiden. Jeg synes, at der var enkelte Fejltagelser i det ærede Medlems Udtalelser, og nogle Bemærkninger, som ikke pegede helt i den rigtige Retning. Der blev sagt, at man veg tilbage for at tage Dobbeltkarréplanen af Hensyn til, at Beboerne i Gaderne nægtede at sælge deres Ejendomme og kun vilde bøje sig for Ekspropriation, men nu eksproprierer man til den anden Side. Der er dog den væsentlige Forskel, at Ejerne af de Ejendomme, der her er Tale om, alle har erklæret sig villige til at sælge. Der er slet ingen af dem, som gør Ekspropriation til en Betingelse for, at de vil afhænde deres Ejendomme. Det ærede Medlem siger dernæst, at der ikke foreløbig bliver skaffet Arbejde efter denne Plan. Ja, der vil naturligvis gaa nogen Tid, inden Arbejdet kan paabegyndes; det kan ikke paabegyndes i den første Maanedstid, det ved jeg vel, men i den Heeseende mener jeg da ikke, at denne Plan staar tilbage hverken for Dobbeltkarréplanen eller for Kastelsplanen. Der havde vel ogsaa ved begge disses Planers Gennemførelse været Lejligheder, der skulde rømmes, Men-